

fuldstændig og totalt, når man når dertil. Det gælder faktisk, uanset hvor velbegrundede besparelserne er. Jeg skal blot minde om den rapport, vi nylig har fået om politiets forhold, hvor meldingerne omgående var, at man ikke ville høre tale om, at der kunne være besparelser på det område. Og med fare for at provokere nogle så er det jo præcis det samme, der gør sig gældende, når forsvarrets eksperter foreslår besparelser.

Venstre og De Konservative har kaldt deres udspil »Reform '96«, og derfor læser man jo forslagene med skærpet interesse. Erhvervsskattelettelser, fradrag for udgifter til reparation og vedligeholdelse, fradrag for udgifter til hjemmeservice, lejeværdinedsættelse, genopretning af forsvarsbudgettet, frigivelse af Lønmodtagerne Dyrtingsfonds midler, besparelser på ulandsbistanden – på et eller andet tidspunkt er det, som om man har set det før. Det skulle vel ikke være . . . jo, ganske rigtigt, det er de samme punkter, som indgik i VKZ-strategien fra sidste års valgkamp. Men det er selvfølgelig også en måneds tid siden, VK-reformen blev sendt på banen, og vi ved jo alle sammen, at der sker udviklinger i dansk politik, sådan som det bl.a. skete i sidste weekend.

V og K taler meget om at vælge side, og det fører jo unægtelig til det spørgsmål, om de to partier selv har valgt side, eller om man stadig væk flirter med tanken om et hurtigt folketingsvalg, så man kan få afprøvet VKZ-alliancens bæredygtighed.

I Det Radikale Venstre har vi i den senere tid funderet meget over, hvor vi har specielt Venstre. Trods alle valgslogans er vi stadig noget i tvivl. Er det sådan, at Venstre mener, at ansvarlige partier stemmer for finansloven ved tredjebehandlingen? Jeg har forstået, at man har været igennem overvejelser om, hvorvidt 100 års praksis var nok til at skabe en naturlov. Jeg ved ikke, om man er nået til et resultat.

For både Venstre og De Konservative gælder, at man ikke taler klart sprog om viljen til forlig med regeringen. Kravene og betingelserne er det let at lytte sig til, fordrageligheden kniber det mere med. Er det virkelig borgerlige stemmer, der arbejder?

Samarbejdsvilje er jo ikke ligefrem noget, vi har for meget af i dansk politik, og måske burde vi derfor hente lidt inspiration fra den lovgivning, som netop i går blev fremsat i Folketinget vedrørende forholdene på arbejdsmarkedet.

Begrebet aktivering er blevet noget af et nøgleord for dem, der har svært ved at finde deres plads på arbejdsmarkedet, og jeg ved jo, at Venstre og De Konservative ikke mindst lægger stor vægt på en skærpet rådighedspligt. Den vil vi meget gerne være med til at indføre her i Folketinget.

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne understrege, at der lægges gift for det politiske klima mange år frem i tiden, hvis der nu ikke vises vilje til at tage fat på det praktiske arbejde i Folketinget – for slet ikke at tale om den mulighed, at nogle skulle finde på at stemme nej ved tredjebehandlingen af finansloven.

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at vi ikke må ødelægge det politiske klima i Folketinget. Finansloven er jo langt fra det eneste store problem, vi skal have løst i de kommende måneder.

Folketinget skal ikke mindst kunne bevare sin troværdighed i forbindelse med forberedelsen af EU's regeringskonference. Vi indgik en kontrakt, ikke bare med hinanden her i Folketinget, men også med den danske befolkning op til folkeafstemningen den 18. maj 1993. Den kontrakt skal vi holde, og i Det Radikale Venstre står vi fortsat fuldt og helt bag det grundlag, som skabtes med Danmark i Europa og de danske forbed-

Den største udfordring i det kommende år for Danmark og dermed for Folketinget er sikringen af en positiv udvikling i det europæiske samarbejde. Det er vanskeligt, men det rummer også visioner, som det er værd at slå for: Udvidelsen med de østeuropæiske lande, arbejdet for større åbenhed og mere demokrati, sikringen af de nationale kulturelle rødder, samarbejdet i kampen for en sammenhængende miljøpolitik.

Hvis den danske indsats skal lykkes, kræver det som udgangspunkt et bredt politisk samarbejde i Folketinget. Et splittet Folketing har ingen mulighed for at overbevise den danske befolkning om, at der er noget at slå for. Partitaktik, personer og politisk fnidder må ikke få lov til at devaluere Folketingets omdømme og derved dets muligheder for at samle den danske befolkning om en holdning til de europæiske udfordringer. Vi må ikke gå i så små sko, at vi kun kan mærke vores egne nationale ligtorne.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at hr. Estrup havde nogle meget relevante bemærkninger omkring De Konservatives